

Kamu Emekçisinin Sesi

kamuemecisinsesi@gmail.com facebook.com/kamuemecisinsesi twitter:@kamuemeciler Sayı: 7

Bu Sayı

- İş Güvencesini Savunmak
- Kamu Emekçilerinin İşGüvenceleri hedefte
- "Kapağı Devlete Attım Devri" mi?
- Terörist ve Paralelci Bahane, Güvence Gaspi Şahane
- Krizi Yaratan Bedelini Ödesin
- Daha Çok Çalışma Değil, Daha Çok Mücadele
- 657'yi Savunmak İçin Grev! Grev İçin Grev Komiteleri
- Güvenceli İş Haktır
- Özel Okullarda İş Güvencesi Olmadan Öğretmenlik
- Vakıf Üniversiteleri Kamulaştırılsın
- Sağlıkta Güvencesizlik Ölüm Demektir
- AKP'nin Kamu Emekçileri Üzerindeki Hegemonyası Mücadele İle Kırılır
- Nasıl Mücadele Edeceğiz, Nasıl Kazanacağız

İŞ GÜVENCEMİZE DOKUNDURTMAYIZ:

PAROLA 657!

Hükümet şimdi de kamu emekçisinin iş güvencesine gözünü dikti. Baltayı taşa vurmaları! İş güvencesi kamu emekçisinin kırmızı çizgisidir. Parolamız 657!

SOSYAL DİYALOGCU DEĞİL

SINIF MÜCADELECİ SENDİKA!

SINIF İÇİN SENDİKA!

Bu yeni saldırı dalgası hükümetle diyalogla, karşılıklı anlayışla, iyi geçinmekle, lobicilikle, uslu çocuklar olmakla püskürtülemez, sınıf mücadelesiyle püskürtülür. Sendikalarımız ataletten uyanmalıdır. Yüzünü emeğe, sınıfa dönmelidir.

GÖSTERMELİK DEĞİL SONUÇ ALICI

EYLEMLER!

Dostlar alışverişte görsün mantığıyla eylem yapılmaz, yapılsa da sonuç alınmaz. Emekçiler olarak haklarımızı savunacaksa her adımı planlı, programı net, birliğimizi bütünlüğümüzü sağlayan bir örgütlük çerçevesinde hareket etmeliyiz. Böyle mücadele edersek meyvelerini toplarız.

EMEĞİ SAVUNMAK İÇİN BİRLEŞİK BİR MÜCADELE PROGRAMI!

Saldırının kapsamı 657 ile de sınırlı değildir. Kıdem tazminatının kaldırılması, kiralık işçi büroları, esnek ve güvencesiz çalışma, kuralsızlığın en bayağı halleri hükümetin programındadır. Bütün bunlara karşı işçisiyle kamu emekçisiyle el ele karşı gelmeliyiz.

YAŞASIN SINIF DAYANIŞMASI!

YAŞASIN EMEKÇİLERİN BİRLİĞİ!

Nerede mücadele eden bir emekçi varsa yanında işçi sınıfının diğer bileşenlerini bulmalıdır. Kimse tek başına kurtulmayı hayal etmesin. Sınıf dayanışması, emekçilerin birliği tek panzehirdir.

GENEL GREV!

GERÇEK GREV!

GENEL DİRENİŞ!

Yumruğumuzu masaya vuralım! Milyonlarca emekçiyi harekete geçirecek, hayatı durduracak gerçek bir genel greve ne hükümet, ne patronlar direnebilir.

SENDİKALARIMIZI KENDİ ELLERİMİZE ALALIM! TABAN İNİSİYATİFLERİNDE BİRLEŞELİM!

En önemli silahımız sendikalarımız. Silkinelim, sendikalarımızın üzerindeki ölü toprağını atalım. Bu örgütlerimizi yeniden mücadeleye göre programlayalım. Dar grup çıkarlarına göre değil emekçilerin ihtiyaçlarına göre hareket edecek bir anlayışı sendikalarımızda hâkim kılalım. Bunu hayata geçirmek için her iş kolunda, her işyerinde taban inisiyatiflerimizi inşa edelim. Söz, yetki ve karar emekçilerindir. Sendikalarımıza üye olalım! Sahip çıkalım! Denetleyelim!

İŞ GÜVENCESİNİ SAVUNMAK

Amerikalı yazar Naomi Klein "Şok Doktrini" adlı kitabında Katrina Kasırgası sonrasında, New Orleans'ta devlet okullarının bir anda nasıl özel okullara dönüştürüldüğünü ve öğretmenlerin sendikal birliklerinin nasıl kırıldığını ayrıntısıyla anlatır. Halkların yaşadığı acıları ve şokları fırsat bilen kapitalist sistemin, kâr uğruna insanlığın başına gelebilecek tüm felaketleri nasıl kendi çıkarları doğrultusunda kullanabileceğini

başka örneklerle de göstermiştir Klein kitabında. Ülkemizde son dönemde emekçilere yönelik hak gasplarının tümünde de AKP iktidarının halkın üzerindeki şok terapilerini görmek mümkündür.

"Kudretli" generallerin süt dökmüş kediye dönmesinden, sağcısından sosyal demokratına tüm iktidarlar tarafından beslenen ve yıkılmaz sanılan Gülen cemaatinin tasfiye edilmesine, Kürt halkına yönelik tarihin görmediği derece büyük katliamların yaşanmasından, her an savaşa girecek kadar delice politik davranışlara kadar pek çok olay ülke halkını deyim yerindeyse büyük bir şok girdabının içine çekmiştir. Tüm bunları politik iktidarı için kullanan AKP hükümeti bir yandan da emek örgütlerinin içini boşaltmakta, var olan mücadeleci örgütleri ise çeşitli baskılarla sindirmeye çalışmaktadır. AKP hükümeti, böylesi "uygun" bir ortamda da emekçilerin kazanılmış haklarına rahatça tırpan vuraabileceğini sanmakta ve hızlı adımlarla hakları gasp etmektedir.

Kamu Emekçilerinin İş Güvencelerinin Kaldırılmasından, Kıdem Tazminatının Gaspına, Sermayenin Bütünlüklü Saldırısı:

İşte tam bu hayhuyun içinde emekçiler üst üste gelen şok dalgaları ile oyalanırken AKP hükümeti iki önemli saldırı gerçekleştirmek için kolları sıvadı. Kıdem tazminatlarının fona devredilmesi ve 657 sayılı yasada kamu emekçilerine sağlanan kısmi iş güvencesinin kaldırılması.

İster kamu emekçilerinin hakları olsun ister işçilerin hakları olsun özellikle 1980 darbesinden sonra sürekli bir saldırı tehdidi altındadır. Darbeden sonra kurulan tüm sermaye hükümetleri emekçilerin haklarına saldırmış, kimi zaman güçlü direnişlerle karşılaşmış geri adımlar atmamak zorunda kalsalar da parça parça, bütünlüklü olarak emekçilerin haklarına yönelik saldırılar sürmüştür. Her ne kadar birtakım kırılmalar yaşasa da uzun süredir tek başına iktidar olan AKP hükümeti ise emekçilerin haklarına saldırma konusunda geçmiş iktidarlara taş çıkartmıştır.

Kamu Emekçilerinin İş Güvenceleri Hedefte

Kamuya ait tüm işletmelerin satılması ve hizmetlerin büyük oranda özelleştirilmesiyle birlikte tüm kamu alanının büyük bir pazar olarak sermayenin iştahını kabarttığı kesindir. Kamu hizmetlerinin özelleştirilmesinin önünde en büyük engel ise kamu emekçilerinin iş güvencesidir.

1965 yılında yürürlüğe giren 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu o tarihten bu yana birçok kez değişikliğe uğramıştır. Ancak kamu emekçilerinin iş güvencelerine dair ciddi bir değişiklik yaşanmamıştır. AKP hükümeti hem Kürt halkına yönelik girdiği katliamları gölgelemek hem de "paralel" yapı ile mücadele adına 657'de yer alan iş güvencesi ile ilgili en ciddi adımı atmıştır. Terör örgütlerine yardım etmek gibi yuvarlak bir ifade ile şimdilik şartlı bir şekilde 657'deki iş güvencesi hakkını gasp etmiştir. Bu ifadenin ne kadar muğlak bir ifade olduğu, muhalif olan tüm kamu emekçilerinin bu maddeye dayandırılarak işten atılabileceği bir gerçektir. Bu sayede bir yandan şovenizme dayanıp emekçilerin bu değişikliğe olumlu bakması sağlanmaya çalışılmakta, diğer yandan da tüm kamu emekçilerine gözdağı verilmektedir. Nitekim KESK üyelerine ve özellikle de Eğitim Sen üyelerine yönelik sürdürülen ve sayısı binlerle ifade edilen soruşturma terörünün altında da bu gaye yatmaktadır.

Ya Sonra...

Şurası bir gerçektir ki kamu emekçilerinin iş güvencelerinin "terör örgütlerine yardım" bahanesiyle şimdilik kısmi bir şekilde ellerinden alınmasının devamı gelecektir. Zira kamu alanı büyük bir pazar alanı olarak beklemekte ve sermayenin saldırılarına açık hale getirilmeye çalışılmaktadır.

Bugün özel sektörde çalışan emekçilerin çalışma koşulları ortadadır. Kamu da yüksek ücretlerle çalışan ve aynı işi yapan emekçiler çoğu kez asgari ücretle ve esnek bir biçimde çalıştırılmaktadır. İş güvencesinden yoksun olan özel sektör çalışanları haklarını arama, örgütlenme noktasında da adım atamamaktadır.

AKP hükümetinin kamu emekçilerinin iş güvencelerine yönelik saldırısı oldukça ciddi bir saldırdır. Bu saldırıya karşı birleşik ve güçlü bir karşı koyuş sergilenemezse emekçiler büyük hak gasplarına uğrayacaktır. Kamu ile rekabet etme adına kimi özel sektör kuruluşları, çalışanlarına yüksek ücretler ve kısmi iş güvenceleri sağlamaktadır. Kamunun tamamıyla özelleştirilmesi ile bu kısmi ayrıcalıklar da ortadan kalkacak, tüm emekçiler yoğun bir sömürü çarkının içine çekilecektir. Yaşanacak tüm felaketlerin temelinde kamu emekçilerinin iş güvencelerinin ellerinden alınması yatmaktadır. Bu saldırıya karşı koyuş basit bir mücadele dönemecinden ziyade bir ölüm kalım mücadelesidir.

“DEVLETE KAPAĞI ATTIM DEVRİ” Mİ?

Sermayenin çıkarları doğrultusunda ülkeyi yöneten iktidar, görevini tam ve layıkıyla yerine getirmeye çalışıyor. Bu amaçla emekçileri iliğine kemiğine kadar sömürmek, işten atma tehdidiyle posasını çıkarmak ve her türlü kamu hizmetini metalaştırarak sermaye sınıfına yeni kâr olanakları yaratmak, emekçilerin örgütlenmesinin önünü kesmek, emekçi sınıfın çıkarlarını dile getirenleri susturmak ve işten atmak için yasalarda değişiklik yapmayı, 657 sayılı Devlet Memurları Yasasını değiştirerek Anayasa'dan kaynaklanan iş güvencesini kaldırmayı önüne koymuştur.

657 sayılı yasada yer alan “iş güvencesi” sadece devlet memurları için önemli bir kazanım değildir, “iş güvencesinin bir hak olduğu fikrini” de taşıyarak (anımsatarak), bilinci uyardığından tüm işçi sınıfı için önemlidir. İktidar partisi (tüm özelleştirmeci, sermayenin temsilcisi partiler gibi) hep aynı söylemle ortaya çıktı (iktidardaki partinin eski Çalışma Bakanı'nın ağzından): “...çalışan memurla çalışmayan memur, üreten memurla, üretmeyen memur arasında bir fark olmasın mı? Performans değerlendirmesi olmasın mı? İkincisi, ‘ben devlete kapağı attım’ oh ne güzel yaaa...”. Hazırlanan ve kamuoyuna sunulan 2016 Eylem Planı programında ise şu ifadeler var: “Temel olarak, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile düzenlenen bu alanda, zaman içinde dağınık bir yapı oluşmuş ve sistem çok karmaşık bir hale gelmiştir. Kamu yönetiminin daha dinamik ve etkin bir hale getirilmesi, verimliliğin, hesap verebilirliğin, şeffaflığın ve etkililiğin artırılması amacıyla uluslararası örnekler de dikkate alınarak yeni bir personel rejimi oluşturulacaktır. Yeni oluşturulacak rejim, kamu personelinin performansının ölçülebilmesine, değerlendirilebilmesine de imkân verecektir.”

“Verimlilik, dinamik, etkin” gibi sözcükler iş bitiriciliği, kolaylığı, pürüzsüz bir sürekliliği, sanki gençliği de çağrıştırmak amacıyla özenle seçilmiştir, hepsi de ikiyüzlüce söylenen yalanlardır. Verimlilik, dinamiklik, etkin olma, performans, daha fazla iş yükü anlamına gelmektedir; oysa kamu emekçilerinin iş yükü zaten ağırdır. Bu gerçek sayısal verilerle de ortadadır. Türkiye’deki devlet memuru sayısının nüfusa oranı yüzde 3,6; toplam istihdama oranı ise yüzde 11 civarındadır. OECD ülkeleri içinde kamu personeli sayısını nüfusa oranladığımızda ortalama 15 kişiye bir kamu görevlisi

düşüyorken, Türkiye’de her 28 kişiye bir kamu görevlisi düşmektedir. Kamu emekçisi eksikliği işyerlerinde sözleşmeli çalışanlar yoluyla giderilmeye çalışılmaktadır. Kamuda, mevcut mevzuata göre sınıflandırılmayan istihdam biçimleri oluşturulmuştur, “diğerleri” adı altında çalıştırılmaktadırlar. Memur, sözleşmeli personel, işçi ya da geçici personel olmayan bu “diğerleri” kategorisi eğitim ve sağlıkta hukuka aykırı biçimde “ücretli öğretmen”, “vekil öğretmen”, “vekil ebe, hemşire” gibi tanımlamalar ile çalıştırılan emekçiler oluşmaktadır ve bu emekçilerin hiçbirinin sosyal hakları bulunmamakta, çok düşük ücretle asgari ücretin de altında bir ücretle çalışmaktadırlar. Yanı sıra, örneğin vekil öğretmenlerin herhangi bir pedagojik formasyonu da bulunmamaktadır, eksik kalan GSS primlerini kendileri yatırmadıklarında sağlıktan da yararlanma hakları yoktur. Geçici olarak çalıştırılan bu öğretmenler, kadrolu öğretmen ne zaman gelirse o zaman kapı önüne konmaktadırlar.

657 sayılı yasaya tabi olan çalışanların iş yükü de sürekli artırılmıştır. Yine öğretmenlerin norm saati uygulamasıyla zorunlu girmeleri gereken ders saatleri artırılmış, norm fazlası öğretmenler zorunlu sürgüne sevk edilmiştir (tayin zorlaması). Gene aldığı maaşla geçinemeyen öğretmen ek ders ücreti almak için daha fazla derse girerek geçim düzeyini sürdürmeye çalışmaktadır, ayrıca hafta sonu kurslarında çalışarak, ya da kurum sınavlarında gözetmenlik yaparak geçinmeye çalışmaktadır.

Diğer kamu emekçileri de daha iyi durumda değildir. Angarya, mobbing, yükselme ya da terfide adam kayırma, sürgün, emekli aylıklarının düşük olması, gibi pek çok problemlerle boğuşmaktadırlar. Sözünü ettiğimiz saldırgan politika bu güne özgü değildir. Uluslararası burjuvazinin, 1970'li yılların ortalarından beri yaşamakta olduğu uzun krizini aşmak için işçi sınıfının bütün haklarını, mevzilerini, kazanımlarını söküp almak ve onu yenilgiye uğratmak için başlatmış olduğu bilinçli bir sınıf taarruzunun ürünüdür. Esneklik, yalın üretim, toplam kalite yönetimi, insan kaynakları yönetimi, Japon tipi üretim, adına ne denirse densin, sermayenin işçi sınıfını yönetmek için geliştirdiği bütün teknikler daha büyük miktarda artı-değere el koyabilmek, sömürüyü süreklileştirmek için geliştirilmiş yöntemlerdir.

Kamu emekçilerinin ortaya koydukları hizmet, toplumun temel ihtiyaçlarına yöneliktir. Sağlık, eğitim, gıda denetimi, ulaşım, alt yapı, vb. Bu hizmetlerin piyasada bir meta gibi pazarlanması hem bu hizmetlerin kalitesini hem de halkın bu hizmetlere ulaşımını zorlaştırılacaktır. Bu hizmetleri üreten kamu emekçilerinin, iş güvencesi vazgeçilmez hakkıdır. İnsanca yaşayacak bir ücret almak, yandaş olan, olmayan herkesin eşit koşullarda, özgürce kendini ifade edebileceği çalışma ortamlarında var olmak; üretimin, hizmetin planlanması ve sunumunda işçi sınıfının bileşenleri olarak söz sahibi olmak için örgütlü mücadeleyi örmek bugün acil görevdir. İşçi sınıfının tümü için iş güvencesi, diyerek haklarımıza sahip çıkalım!

TERÖRİST VE PARALELCİ BAHANE, GÜVENCE GASPI ŞAHANE

Mevcut yasalara göre suç işleyen devlet memurlarına ilişkin disiplin soruşturmasının ve hatta cezai kovuşturma yapılmasının önünde hiçbir engel yok iken, Tayyip Erdoğan

ve yarenlerinin “657 değişmediği sürece paralelci ve teröristlerden kamu kurumları temizlenemez.” minvalindeki açıklamalarının maksadı nedir?

Kamu yönetimindeki uzun zamandır yürütülen yapısal dönüşümün kamu yatırımlarının azaltılması ile eş zamanlı olarak özel sektöre verilen sınırsız teşviklerde somutlaştığı aşikâr. Bu vesileyle gündün güne kamu yararının yerini sermayenin çıkarları alıyor.

Kamudaki işlevsel dönüşümlerin gerçekleşebilmesi için iş güvencesinden yoksun, muktedir ne emrederse onu yapan, işsizlikle terbiye edilmiş bir memur profili gerekiyor. Bu nedenle AKP kendinden olmayan, kendine biat etmeyen tüm kamu emekçilerini tasfiye etmeye girişerek yapacağı tüm halk düşmanı uygulamalarını garantiye almak istiyor. Ve yine bundandır ki paralelci ve terörist diye nitelendirdikleri insanları darağacında sallandırıp ibret-i âlem olmalarını sağlamaya çalışırken asıl mesajı tüm emekçilere veriyor: “Artık biz ne dersek o, çünkü sermayenin çıkarları bunu gerektirir.”

Bir taşla iki kuş. Terörist ve paralel diye nitelendirdikleri kişiler bahanesi, asıl topun ucuna itilenler bütün kamu emekçileridir.

AKP'nin 2003 yılından bu yana fırsatını kolladığı kamu yönetimindeki yapısal dönüşümün temeli tam da bu dönemde “halk”ın kamudan tasfiye edilerek “milli irade”nin yerine geçirilmesinde yatıyor. Güvencesizlik temelinde şekillenecek olan bu yeni personel rejimi devlet memurunun “hükümet memuru”na evrilmesini amaçlıyor.

Yıllarca cemaatçilerin; AKP tarafından ilmek ilmek kamuya yerleştirildiği KPSS skandallarıyla, kişiye özel kadro ilanlarıyla defalarca kanıtlanmışken, cemaatlerle mücadele edecekleri yalanına emekçileri inandıramazlar. Dini kullanarak emekçilerin haklarını gasp

eden ya da devlet içinde kendi güç odaklarını oluşturan siyasal İslam'ı kökten temizleyecek olan tek güç de işçi sınıfının kendi elleriyle vereceği mücadeledir. İşçi sınıfı laikliği emekçileri dinini, mezhebini sormadan kucaklayıp tek bir büyük mücadele içinde birleştirecektir.

Diğer meseleyse, kamuyu teröristlerden temizleme. Barış için Akademisyenler adıyla bir imza metni yayınlayan yüzlerce akademisyeni, terörist, diye niteleyerek gözaltına alıp soruşturmalara boğan YÖK, 4 Şubat'ta ÖYP Usul ve Esaslarında yaptığı bir düzenlemeyle bütün ÖYP asistanlarını bağlayan bir skandala imza attı. Asistanlar doktoralarını dahi tamamlamadan çeşitli taşra üniversitelerine gönderiliyorlar. Terör bahanesiyle akademi alanında 1980'den sonra yapılan en büyük tasfiye ve güvencesizleştirme girişimine bu vesileyle adım atmış oldular.

657'nin kaldırılmasının ucunda kamu hizmetlerinin piyasaya açılması var. Ücretsiz verilmesi gereken kamu hizmetleri, tüm kamu kurumlarının işlevsizleştirilmesiyle ücretli hale geleceği için devlet memurlarının iş güvencesi sadece bu kadrolardaki kamu emekçileri için değil tüm emekçi halk için elzem teşkil ediyor.

AKP'nin yıllardır emekçilerin arasına pompaladığı kin ve düşmanlık emekçilerin cephesini bölmeyi amaçlıyor. Tüm Ortadoğu'yu içine alan şiddet sarmalını fırsata çevirerek, “paralelci ve teröristleri kamudan temizleyeceğiz.” bahanesiyle emekçilerin en önemli haklarından biri olan iş güvencesine el uzatmalarına izin vermemeliyiz.

KRİZİ YARATAN BEDELİNİ ÖDESİN

Türkiye, tüm dünyayı derinden sarsan 2008 ekonomik krizinden belirli ölçülerde etkilendi. Sadece çeşitli faktörler, bu sarsıntının daha derin toplumsal darbeler vurmasını şimdilik engelledi. Ancak, ekonomiden çok anlamayan birisi bile, gelişmeleri takip ettiğinde hem Türkiye'nin iç dinamiklerinin hem de uluslararası alanda ekonomik gidişatın, daha derin darbeleri hazırladığını anlayabilir.

IMF, geçtiğimiz sonbaharda yayınlanan raporunda, Türkiye'nin de içinde bulunduğu ve "yükselen piyasalar" adı verilen ülkelerin durgunluk yaşamalarının büyük bir olasılık olduğunu söyledi. Çin yaşıyor, Avrupa halen patinaj yapmaya devam ediyor. Türkiye için durum daha da fena. İhracattaki en büyük ahbabının uçağını düşürdü. Başka bir önemli ticaret ortağı olagelen Ortadoğu ülkelerinin bir kısmının nüfusu, kendi kızıştırdığı savaş sonucunda Avrupa'ya göç etti, kalanı ise ticaret yapmak için oldukça namüsaıt bir durumda. Türkiye'yi önümüzdeki dönemde hem derinleşen bir iktisadi kriz hem de bunun sonuçlarını çok daha olumsuz bir hale getirecek bir siyasi atmosfer bekliyor.

Yağmur yağınca şemsiye açarız. Başımız ağrıyınca ağrı kesici alırız. Patronlar da kriz gelince işçi çıkarırlar. Biz nasıl kuru havada şemsiye, başımız sağlıklıyken ağrı kesici bulundurursak, patronlara da, işçi çıkarmayı kolaylaştıracak kanunlar gerekir. Bunun için devletin kapısına dayanırlar. Nitekim dayandılar da. Sonunda hükümetle kol kola, kıdem tazminatına bir saldırı başlattılar. Sadece bu da değil, işte son günlerde, işçilerin aynen iş makinesi gibi bir gün oraya, bir gün buraya kiralanmasını mümkün kılan kiralık işçi uygulamasını ortaya attılar. Dahası da gelecek.

Patronlar kriz gelince işçi çıkarırlar dedik ya patronların hükümeti de kriz gelince patronların masasına bakar, "ne içiyorlarsa, bana da aynısından verin" der. Aynı mey ile sarhoş olmaları doğal. Birincisi, zaten AKP milletvekillerinin çoğu patron. İkincisi, AKP, kendisine oy veren milyonların değil, TÜSİAD'ın, MÜSİAD'ın partisi. "Aaaa, ne TÜSİAD'ı canım?" diyenler olacaktır. Sadece geçen yıl metal grevinde "rahmetli" Mustafa Ağa'nın Erdoğan'a bir telefonla grevi yasaklattığını hatırlayın. İş işçiye, emekçiye saldırmaya gelince, MÜSİAD da TÜSİAD'ın küçük kardeşi. Hani TÜSİAD gibi bir Tarık Akan değil, daha bir Halit Akçatepe. Ama olsun, aynı "çiçeğin" pembesi.

AKP, sadece yandaki Koçların, Zorluların masasına bakmıyor. Kafasını diğer masalara çeviriyor. Yunanistan masasına da gözünü iliyor. Masada tıkanan Yunanistan burjuvazisinin ve bürokrasisinin yediği yemek en tatlısı. Bunlar, kriz patlak verince, kamu personelinin bir kısmının işine son verdiler. Öyle iş güvencesiymiş falan demediler. Bir kısım kamu emekçisine, maaşlarının sadece belirli bir yüzdesini ödeyeceklerini söylediler. Krizi yaratan Yunan burjuvazisi mutlu mesut gezerken, tüm Yunan işçi sınıfına, ama öncelikle ve doğrudan da Yunan kamu emekçilerine kan kusturdular.

İşte AKP hükümetinin derdi budur. Kriz geldiğinde, maliye bakanı ve Türkiye burjuvazisi ağlamasını diye, biz kamu emekçilerini ağlatacaklar. TÜRGEV'e giden avantajları, Diyanet'e yapılan harcamaları, tırlarla taşınan silahları değil, bizim maaşlarımızı tırpanlayacaklar. Düzenbaz, işçi düşmanı, cinsiyetçi, mezhepçi bürokratlarını değil, bizi işten atacaklar. 657'ye saldırılarını durdurmazsak, bu krizin faturasını biz kamu emekçileri öderiz.

DAHA ÇOK ÇALIŞMA DEĞİL, DAHA ÇOK MÜCADELE

İş güvencesi biz kamu emekçileri için de “kırmızı çizgidir, dokundurtmayız!” diyoruz. Ancak özellikle keyfi ve geçici görevlendirmelerle; beraberinde angarya çalıştırmayla, performans dayalı çalışma sistemiyle 657’de büyük gedikler açıldı

bile. Torbalara doldurularak çıkartılan yasalarla artık memurlar, ihtiyaç görüldüğünde kurumlar arasında görevlendirilebiliyor, soruşturmayla memuriyetten atılan kişi, dava ile geri dönse bile iki yıl içinde başka kadroya verilebiliyor. Öğretmenin, gardiyan eksikliği gerekçe gösterilerek cezaevine geçici görevlendirilmesi gibi, uç örnekler de yaşanmaya başladı. Bu yasanın idari amirlere geniş sürgün olanakları yarattığını ise söylemeye bile gerek yok.

Performans sistemi ise daha ölümcül, özellikle de sağlık sisteminde. Hastaneler hasta ve işlem sayısı ile orantılı olarak döner sermaye biriktirmekte. Hastane giderleri düşüldüğünde havuzda birikmiş olan para, çalışanlar arasında bölüşülüyor ve elbette aslan payını asistanlar haricindeki doktorlar alıyor. Doktorlar ise yine baktıkları hasta ve yaptıkları işlem sayısına göre bu aslan payını bölüşmekte. Bunun sonucunda hastalar çok kısa sürelerde muayene edilirken, bir yığın gereksiz işlem, hatta operasyonla boğuşurken, doktorlar da hasta kapma yarışında birbirleriyle boğuşuyorlar. Çünkü döner sermaye olmadığı durumda maaşla geçinmek imkânsız. Performansa dayalı çalışmanın altın kuralı: Maaşı düşük tut ki çalışanlar ek iş yaparak gelirini arttırsın.

Biz “nasıl yapacaklar ki?” derken, performans sistemini eğitimde de getirmeyi başardılar. Bu yıl başlayan hafta sonu kursları sözde, dershanelerin kaldırılması için, onlara alternatif olarak konuldu. Dershaneye veya yeni adıyla temel liselere gidemeyen öğrenciler için olumlu bir uygulama olsa da (ki bu kısmı da tartışılır) öğretmenlere performans sistemini getirdi. Yıllardır ek ders ücretlerine zam yapılmazken bu kursun ders ücreti, normal ek ders ücretinin iki katı olarak belirlendi. Öğretmen maaşlarının çok düşük olması sebebiyle bu kurslar öğretmenler için can simidi oldu. Kurs için öğretmen seçimi ise öğrenciler tarafından e okul sisteminden yapılıyor. En çok tercih edilen öğretmen kurs açabiliyor. Tıpkı doktorlarda olduğu gibi öğretmenler de birbirleriyle öğrenci kapma yarışına giriyorlar.

Performansa dayalı çalışma, kamu hizmetlerinin kalitesinin düşmesine sebep olurken emekçiler açısından iki vahim sonuç doğuruyor. Birincisi, maaş harici ek geliri ön plana çıkardığı için ve doğası gereği çalışanın kapasitesini aşmasını istediği için maaşların çok düşük kalması. Maaşlar zamanla

eriyor, biz ise daha çok çalışarak kaybımızı dahi telafi edemiyoruz. İkincisi de emekçilerin rekabete sokularak birbirine düşürülmesi, birlik olup mücadeleye atılmalarının engellenmesi.

Ne kadar çalışırsak çalışalım; insanca yaşayacak bir ücret almanın yolu daha fazla çalışmaktan değil, sınıf mücadelesinden geçiyor. Birbirimizle rekabet etmek yerine, birlikte mücadele edersek; değil 657’yi korumak, daha iyi bir Devlet Memurları Kanunu’nu biz yazabiliriz.

657'Yİ SAVUNMAK İÇİN GREV! GREV İÇİN GREV KOMİTELERİ!

657 sayılı yasa kamu çalışanlarına iş güvencesi sağlıyor. Bu bir ayrıcalık değil. Gözümüz gibi bakmamız gereken bir kazanım. İş güvencesi ortadan kalktığı takdirde; kamu emekçilerini kat be kat artan siyasi baskılar, psikolojik yıldırma ve işten çıkarmalar bekliyor. Bu yüzden "657'ye dokundurtmayız!" diyoruz.

Tabii ki bu kararlılığın dillendirilmesi sadece bir ilk adım. Esas olan bu kararlılığın gereğinin yapılması. Kamu emekçileri, AKP iktidarı 657'ye dokunmaya yeltendiği takdirde hizmet üretiminden gelen gücünü kullanmalı. Yani grev yapmalı. Ama bu gerçek bir grev olmalı. Bu grev iktidara geri adım attırınca kadar sürmeli yani **süresiz** olmalı.

Bu güne kadar grev ya da iş bırakma adı altında yaptığımız eylemler daha ziyade bir protesto işlevi gördü. Kamu emekçileri gerçek bir grev yaptığında bu, protesto gösterisinin ötesine geçmeli ve gerçek anlamda hayatı durdurmalıdır. Kamu emekçisinin hizmet üretiminden gelen gücü ancak bu hizmetler hiçbir şekilde üretilmediğinde görülebilir. İktidara, ancak böyle geri adım atırılabilir.

Grev ve iş bırakma kavramları, altını dolduramadığımız için biraz yıprandı. Önümüzdeki dönemde "657 için gerçekten grev yapacağız." desek bile, kamu emekçilerinin pek çoğu o gün işe gitmemeyi ve merkezi yürüyüşlere katılmayı anlayacaklar. Çünkü bugüne kadar çoğunlukla böyle yaptık. 657'yi savunma grevi böyle olamaz. Kamu emekçileri greve çıktığı gibi işyerini terk etmemeli, "Bu işyerinde grev vardır." pankartı astığı okullarında, hastanelerinde, üniversitelerinde, devlet dairelerinde grevin gözcülüğünü yapmalıdır. Eğer 657'ye gerçekten dokundurtmayacaksak, bir meydanda toplanıp miting yapmaktan daha önemli olan, gerçekten hizmeti durdurabilmektir.

Bu sebeple önceki grev ve iş bırakmalardan farklı bir greve hazırlanacaksak, sadece grevin nasıl uygulanacağı değil, grevin nasıl örgütleneceği de önem taşır. Önerimiz 657'yi savunmak için tüm işyerlerinde grev komitelerinin şimdiden oluşturulmasıdır. Bu grev komiteleri işyeri meclisleri tarafından oluşturulmalı ve grev öncesindeki propaganda ve hazırlık faaliyetlerini yürütmelidir. Grev günü uygulanacak bir plan hazırlamalı ve sendikalı kamu emekçilerinin üstleneceği görevleri önceden belirlemelidir. İşyerinde örgütlü diğer sendikalarla 657'yi savunmak üzere koordinasyon sağlamalı, sendikasız kamu emekçilerini de seferber etmek için gayret göstermelidir. Grev komiteleri sadece başarılı bir grevin ön şartı değildir, aynı zamanda öncesinde yaptığı çalışmalarla, KESK yönetimine grev kararını üzerine inşa etmesi için somut ve güncel verileri de görevleri de sunacaktır. Bugün KESK yönetimi grev kararı verirken bu kararın ne kadar uygulanabileceğine dair izlenim ve temenniler dışında bir bilgiye sahip olamamaktadır. Grev komiteleri kamu emekçilerinin günbegün nabzını tutacak, çalışanların bir grev kararına ne ölçüde katılacağını, kamu hizmetinin ne ölçüde durdurulabileceğini gösteren güncel verileri KESK yönetimine sunacaktır. Başarılı bir grev için tabanla kurulan canlı ilişkiler ve güncel bilgi akışı son derece önemlidir.

657'ye ve iş güvencesine saldırılar genel bir yasa değişikliği olmaksızın da başlamıştır ve bu saldırılar artacaktır. Sermaye ve iktidarlar uzun zamandan beri kamu emekçisinin iş güvencesine gözünü dikmiştir. Bugün değilse bile yarın mutlaka iş güvencemizi elimizden almak için büyük saldırısını yapacaktır. Şimdiden grev komitelerini kurarak hazırlığımızı yapmalıyız.

GÜVENCELİ İŞ HAKTIR!!!

Gerek evrensel hukuk, gerekse ülkemizde kör topal uygulanmakta olan kanunlar bir konuda çok açık ve nettir: Vatandaşların insanca yaşama hakkı vardır ve devlet bu hakkı tesis etmekle mükelleftir. Nasıl ki vatandaşların vergi vermek, askere gitmek, oy vermek, kanunlara uymak gibi mecburiyetleri varsa, devletin de vatandaşlarının insanca yaşamasını sağlamak gibi bir mecburiyeti vardır.

Peki, güvenceli bir işiniz olmadan, insani yaşam şartlarını asgari düzeyde dahi sağlayacak bir geliriniz olmadan bunu nasıl başarabilirsiniz? Cevabını çok düşünmeye gerek yok, başaramazsınız. İşsiz kalan veya işsizlik sebebiyle çok düşük ücretlerle çalışmak zorunda kalanlar ne yapıyor? Sadece hayatta kalmaya çalışıyor. Mademki insanca yaşamak için makul bir gelire sahip bir işte çalışmak zorundayız, öyleyse devlet de bu çalışma olanağını bize sağlamak zorundadır. Dahası devletin bu zorunluluğu yerine getirmesini sağlayacak yasal düzenlemeler yapılması gerekir.

İş güvencesi sadece insanca yaşam koşullarını sağlamak için değil, aynı zamanda insani şartlar altında çalışmak için de olmazsa olmazdır. Çalışanların çalışma alanlarına ve yaptıkları işe dair taleplerini savunabilmesi için bir güvenceye ihtiyacı vardır.

Özellikle kamuda çalışanlar; ancak iş güvencesi sayesinde yaptıkları işleri kamu yararına yapma şansı bulabilirler. Aksi takdirde; amirleri, iktidarın istekleri veya (maalesef piyasalaşan kamu sektörü göz önüne alındığında) kar hırsı için çalışmak zorunda kalırlar ki bunun topluma faydası değil zararı olur.

Nasıl ki bizlerin devlete karşı olan her bir yükümlülüğümüz yasalarla düzenleniyorsa aynı şekilde devletin bize karşı olan en temel görevlerinden birini yerine getirmesi de yasal düzenlemelerle garanti altına alınmalıdır.

İnsanca yaşamak için herkese güvenceli iş!!!

ÖZEL OKULLARDA İŞ GÜVENCESİ OLMADAN ÖĞRETMENLİK

Son zamanlarda özel okul ve bu okullara giden öğrenci “müşteri”lerin sayısındaki artışla beraber “şirketlere” kurban edilen parasız, kamusal, nitelikli ve bilimsel eğitimin yanına bir kurban daha ekleniyor: eğitim emekçileri.

Eğitim fakültesi ve fen-edebiyat fakültesi mezunlarının sayıca fazla olması, bununla beraber kamudaki öğretmen atamalarının ise bir o kadar az olması, öğretmenleri işsizlikteki çıkış kapısı olarak özel okullara itmekte ve öğretmenlerin kendi aralarında rekabet yaşamalarına neden olmaktadır. Tabii ki bu durumdan nemalanan her zamanki gibi okulları şirkete çeviren patronlar oldu. Bu rekabetten yararlanarak düşük ücretle çalıştırma, sigortasını asgari ücret üzerinden yatırma, 10 aylık sözleşmeler düzenleyerek tazminat hakkını gasp etme ve her an işten çıkarılma korkusu yaratarak okulun bütün angarya işini öğretmenlere yaptırma bu durumun bir sonucu.

Özel okulların sayısındaki artış, özel okulların arasındaki rekabeti de arttırdı. Bu da okulların iyi eğitim verme dışında, öğrencileri her yönden memnun etmek zorunda olan kurumlar haline getirdi. Tabii ki öğrencileri memnun etme görevi de öğretmenlere kaldı. Öğretmenler eğitimciden ziyade bakıcı oldu. Öğrenci-öğretmen ilişkisinin satıcı-müşteri ilişkisine dönüşmesi, öğretmenin yalnızca amiri/işvereni tarafından değil, müşterileri tarafından kamera sistemleri vb. vasıtasıyla denetimini de beraberinde getirdi.

Devlet okullarındaki öğretmen de öğrenci de en fazla günde 8 saat derse girerken bu durum özel okullarda aralıksız 12 saate çıkabilmektedir. Bu durum ise öğretmenin sosyal bir hayatının olmasının ve zamanı verimli kullanmasının önünde engel oluşturmaktadır.

Özel okullarda sendikal örgütlülüğün olmaması ya da yok denecek kadar az olması nedeniyle öğretmenlerin özlük hakları gündeme getirilmemektedir, sonuç olarak da talepleri de karşılanamamaktadır.

Birey olarak dile getirdikleri taleplerinin ise çok azı karşılanmaktadır. Hem güvencesiz çalışmanın getirdiği kaygılar, hem de maaşların belli bir standardının olmaması, sendikalaşma önündeki en büyük engellerden birkaçıdır. Yüksek maaş alan öğretmenlerin kendini riske atmak istememesi de birlik olmayı zorlaştırmaktadır. Bunların yanı sıra, okul içerisinde öğretmenlerin kendi düşüncelerini rahat ifade etmeleri engellenmekte ve gündem üzerine bile tartışmalar yapılamamaktadır.

Bu sorunların ancak ve ancak yüz binlerce güvencesiz öğretmenin sınıvsız ve koşulsuz bir biçimde güvenceli kadrolara atanması için vereceği bir mücadelenin örülmesi ile aşılabileceği çok açık.

Eğer 657 kaldırılırsa aynı sorunlar şu an için kadrolu olan öğretmenler için de geçerli olacaktır. Kamu çalışanlarının 657’de planlanan değişiklikleri savuşturup, “iş güvencesine” sıkı sıkı sarılması yalnızca kamu çalışanları için değil, milyonlarca özel sektör çalışanının iş güvencesi mücadelesi için de oldukça kritik. Çünkü iş güvencesi bir ihsan değil, haktır. Hakkımızı alacağız!

VAKIF ÜNİVERSİTELERİ KAMULAŞTIRILSIN

YÖK kayıtlarına göre, Türkiye'deki 185 üniversitenin 76'sı vakıf üniversitesidir. Bu üniversitelerde yaklaşık 21 bin öğretim elemanı, bir o kadar idari personel ve 20-30 bin kadar, taşeron şirketlere bağlı işçi çalıştırılmaktadır.

Vakıf üniversitelerinde çalışan bir öğretim elemanı neredeyse hiçbir sosyal hakka sahip değildir. Her yıl dönem başında imzaladığı ve bir nüshasının bile kendisine verilmediği bir sözleşmeyle iş güvencesi bir yıl ile sınırlandırılmıştır. Okula giriş çıkışı kart sistemi ile kontrol edilen, dayanılmaz ders yükü ve ek görevler ile araştırma yapması kısıtlanan akademisyen bir yandan da üniversitenin reklam ve tanıtım faaliyetlerine katılmaya zorlanır. Ücretler, üniversitenin reklam yüzü olan birkaç tanınmış profesör dışında devlet üniversitelerinin çok altındadır. Araştırma görevlilerinin ücretleri ise açlık sınırındadır.

Vakıf üniversiteleri çalışanları olarak devlet üniversitelerinde çalışan kamu emekçilerine bir çift sözümüz olacak; izlediğimiz kadarı ile hükümet, 657 sayılı devlet memurları yasasını değiştirip memurları işten atmayı kolaylaştırmak ve haklarını kısıtlamak istiyor. İşte önünüzde vakıf üniversiteleri örneği var. Hükümete bu hakkı verirsiniz iş güvenceniz dâhil tüm sosyal haklarınızı kaybedersiniz. Reform adı altında sunulan bu değişiklik tüm devlet üniversitelerini de vakıf üniversitesi haline getirecektir. Bizim isteğimiz ise eğitimin piyasalaştırılmasına ve eğitim çalışanlarının güvencesiz kalmalarının karşısında tüm vakıf üniversitelerinin kamulaştırılmasıdır.

SAĞLIKTA GÜVENCESİZLİK ÖLÜM DEMEKTİR!

AKP Hükümeti 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununda değişiklik adı altında kamu emekçilerini güvencesizleştirmek için kolları sıvadı. Taşeron sistemini yaygınlaştırarak iş güvencesini adım adım yok etmeyi hedefleyen hükümet, bunlar yetmezmiş gibi şimdi de kamu emekçilerinin iş güvencesine göz dikti ve önümüzdeki dönem tüm gücünü neredeyse bunun için harcayacak. Böylelikle hem kamuda taşeronu daha yaygınlaştıracak hem de tüm kamu çalışanlarını ucuz iş gücü haline getirecek. AKP hükümeti bu adımlarıyla bir kere daha işçi ve emekçilerin düşmanı olduğunu gösterdi.

Hatırlanacağı gibi Recep Tayyip Erdoğan 1 Kasım seçimlerinin hemen öncesinde, tüm niyetini ele veren bir açıklama yaptı. Açıklamada; "Bu paralel yapı ülkemizde devletin içerisine sızmış bir virüs gibi. İstihbaratta da var, emniyet teşkilatı, silahlı kuvvetlerimiz bütün bu yerlerin hepsinde bunlar var ve ciddi iletişim sağlamaya çalışıyorlar. 657 değiştirilmediği sürece bu iş çözülmez" demişti. Minareye aranan kılıf böylelikle bulunmuştu. Nitekim yandaş medyada 657 ile ilgili tartışmalar "Memurlara müjde 657 değişiyor" başlıklarıyla verilmeye başlandı. "Paralel yapı" bahanesi ya da terör örgütü bahanesiyle kamu emekçilerinin iş güvencelerinin kaldırılması hedeflenmekte ve bu da topluma yavaş yavaş empoze edilme çalışılmakta, kamuoyu oluşturulmaktadır.

Burada yapılmak istenen açıktır. AKP Hükümeti tıpkı Tekel işçilerinin, Köy Hizmetleri işçilerinin ve yapı yol işçilerinin iş güvencelerini yok ettiği gibi devlet memurlarının da kazanılmış tüm haklarını ve iş güvencesini yok etmek istiyor.

İş güvencesinin ortadan kalkması diğer kamu alanlarında olduğu gibi sağlık alanında da oldukça büyük riskler taşıyor. Öncelikle kamuda 657 dışında her türlü istihdam modeli uygulamaya açılacak. Zaten kamu hastaneleri Kamu Hastaneleri Birliği adı altında CEO'lara devredilmiş sağlıkta piyasalaşmanın yolu açılmıştı. Bu şekilde devlet sağlık alanında yavaş yavaş değil hızlıca elini eteğini çekmeye çalışıyor. Kamu alanlarını taşeron cennetine çevirmek istiyor. Yani hastaneleri işletme, çalışanları köle ve uzun bir zamandır hastaları müşteri konumuna sokmuş bir istihdam modeliyle tüm sağlık alanını piyasanın acımasız ellerine terk etmiş vaziyette. İşten çıkartmaların sıradanlaştığı bir emek piyasasına çeviriyor. Hastanelerde başhekimlerin yerini patronlar alacak, işten atılmamız sağlık hizmetleriyle uzaktan yakından alakası olmayan müdür ya da şeflerin iki dudağı arasında olacak. Sağlık emekçilerinde görev tanımı ortadan kalkacak, emekçiler kimliksizleşip sağlık hizmetleriyle alakası olmayan her türlü iş yaptırılmaya başlanacak. Angarya artacak, mobbing olağanlaşacak. Sağlık emekçileri arasında rekabet artacak iş barışı tam anlamıyla bozulacak çalışanlar birbirlerine düşman haline gelecek. Böylelikle asıl işin taşeronu devredilmesinin önü açılacaktır.

Bu uygulama elbette sağlık emekçilerini etkilediği gibi sağlık hizmeti alan halkı da yakından ilgilendiriyor. Çünkü piyasa koşullarına terk edilmiş bir sağlık sistemi ve istihdam modeli niteliksiz bir sağlık hizmetini de beraberinde getirmek demektir. İş güvencesinin kaybı sağlıkta özelleştirmeyi de bir bakıma hızlandırmak demektir. Şimdilik genel sekreterler, istedikleri şekilde sağlık hizmetlerinde uygulamalar yapacaktır. Yöneticiler sağlık hizmetlerinde kısıtlamaya gidecek kâra dayalı olarak çalışacak. Malzeme temininde kalitesiz ve ucuz olmasına özen gösterecek kalitesiz medikal malzemeler ameliyat hastalarının hayatını tehlikeye atmış olacak Sağlık emekçileri uzun çalışma saatlerine maruz kalacak dinlenmeyen doktor ve hemşirelerle ameliyat yapmaya, tedavi yapmaya zorlanacaktır. Tüm bunlar sağlık hizmetlerinde aksamların yaşanması, hasta hayatının tehlikeye girmesi, hatta ölümlerin yaşanmasına sebep olacaktır

Sağlıkta güvencesizlik beraberinde örgütsüzlüğü de getiriyor. Sendikaların da bu kurumlara girememesi ve çalışanların haklarının savunulamaması tehlikesini de doğuruyor.

Şimdiye kadar sağlık hizmetleri hala kamu hizmeti kapsamındaysa ve halk sağlık hizmetleri için ücret ödemiorsa bu doğrudan sağlık emekçilerinin geçmiş yıllarda verdikleri mücadelelerin ve yaptıkları grevlerin sayesinde. Fakat iş güvencesinin yok edilmesiyle beraber verilecek mücadele de darbe olacaktır. Çünkü artık alınan kararların hiç birinde çalışanların söz hakkı olmadığı gibi itiraz hakkı da olmayacaktır. Amaç yalnızca kar elde etmek olacaktır. Bu da esnek, kuralsız bir çalışma ve devamında artan iş yükü demek olacaktır.

Peki, buna karşı ne yapılmak gerekir? Tek kelimeyle söylemek gerekirse mücadele! Yani yalnızca kamu emekçilerinin iş güvenceleri koruyarak değil herkese güvenceli kadro isteyerek.

Tüm kamu emekçilerini içine alan güçlü bir mücadele hattı kurmaya çalışarak. Kolları sıvamak safları sıklaştırmak zamandır. AKP dereyi görmeden paçaları sıvadı ama kamu emekçileri onu bu derede boğmasını da bilir!

AKP'nin Kamu Emekçileri Üzerindeki Hegemonyası Mücadeleyle Kırılır!

1 Kasım akşamı sosyal medya semaları ülkeyi terk etmek isteyenlerin hayallerindeki yurt dışı uçaklarıyla dolmuştu. Kaybedilen sadece bir seçim değildi. Ülke kaybedilmişti. Artık bu ülkede uğruna mücadele edilecek hiçbir şey kalmamıştı. Eğer yapılabiliyorsa ülke terkedilmeli, yapılamıyorsa bu acı kader baldıran içen Sokrates'in kabullenışıyle içilmeliydi. Seçim dönemlerinin bayramlık giysisi haline gelen Aziz Nesin'in o ünlü deyişi de sandıktan çıkarılmalı ve toplumsal intiharımızın son mektubu olmalıydı.

1 Kasım sonrası sözünde durup ülkeyi terk eden oldu mu bilinmez. Fakat AKP, gidecek başka yeri olmayan biz milyonlarca emekçiye korumak için mücadele etmek zorunda olduğumuz pek çok kazanımımız olduğunu hatırlatmakta gecikmedi. Seçimlerin sonucunda toplumda ağır basan hayal kırıklığını da fırsat bilerek "baskın basanıdır" hesabı çok yönlü bir sınıf saldırısı başlattı. Biz kamu emekçilerine de bu saldırıdan "657 sayılı devlet memurları yasasının değiştirilmesi" düştü.

Tabi asıl saldırıdan önce keşif uçuşları geldi. Sınıfın reflekslerini ölçmek, kulakları AKP'nin sınıf saldırısının savaş naralarına alıştırmak için el altından pek çok düşünce salındı piyasaya. Üç aydır ne kadar miskin insanlar olduğumuz anlatılıyor topluma. Bizim ise sırtımız sıvazlanıyor ve korkmayın, deniyor. Korkmayın, bizim derdimiz teröristlerle! Ekmeğinin derdindeki sizlerle değil.

Fakat saflarımızda bozguna yol açacak asıl tehlikeli fısıltılar bunlar değil. Diğerleri kadar sık duymasak da kulaktan kulağa karamsarlık cümleleri de yayılıyor emekçiler arasında: "Bu, baştan kaybedilmiş bir mücadele. AKP kamuda kadrolaşmasını çoktan tamamladı. Üst düzey bürokratların neredeyse tamamı AKP'li. Tabandaki emekçiler üzerindeyse reddedilemez bir AKP hegemonyası mevcut. AKP bir değişiklik yapacaksa bile zaten kendi denetimindeki bir alanda yapacak bunu. Direnmek anlamsız!"

Klasik AKP manipülasyonu. Yapılması planlanan bir hak gaspından önce o hakkın zaten çoktan anlamını yitirdiğini, kaybedildiğini ilan et. Gerçekleşecek olanın bir ölünün kaydının kütükten düşülmesinden ibaret olduğunu söyle. Ve safların yeterince sarsıldığını hissedince var gücünle vur! Yüz yetmiş yıl önce emekçilerin savaş sloganı olan "zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz olmadığı" gerçeğinin bugün burjuvazinin "teslim ol" çağrısına dönüştüğünü görmek ne acı.

Gerçekler ise karamsar dudaklardan dökülenlerden oldukça farklı. Diğer her şeyi bir tarafa bırakıp sadece memur sendikaları konfederasyonlarının üye sayılarını karşılaştırmak bile AKP'nin kamudaki hegemonyasının kırılmağını göstermeye yetiyor. Örneğin 1 milyon 700 bin sendikalı memurdan sadece 836 bini Memur-Sen üyesi. Yine 750 bin civarı sendika üyesi eğitim emekçisinin sadece 340 bini Eğitim-Bir-Sen üyesi. AKP güdümündeki sendikaların hizmetine devletin her türlü olanağı sunulmasına, idarecilerin emekçilere yaptıkları açık baskılara ve yönlendirmelere rağmen her iki kamu emekçisinden birisi AKP'den bağımsız sendikalara üye olma cesaretini gösterebilmiş.

AKP çizgisindeki sendikalara üye olanların orada bulunma sebebi ise AKP üstünlüğünün kırılmağını bir başka kanıtı. Memur-Sen'in üstünlüğü kendi çizgisini kamu emekçilerine kabul ettirebilmesinde yatmıyor. Tam aksine kendi tabanındaki çoğunluk ya o çizgiden rahatsız, ya da o çizgiye duyarsız. Memur Sen, devlet gücünü arkasına almış olmasına borçlu mevcut üstünlüğünü. İdareciler tarafından savrulan "başınıza bir iş gelir" tehdidiyle, aba altından gösterilen sopayla oraya yönlendirilmiş yüz binlerden bahsediyoruz. Ve 657 saldırısı onları da en az diğerleri kadar tehdit ediyor. 657 saldırısının fiili sonuçlarıyla karşılaştıklarında Memur Sen üyeliğinin başlarına bir iş gelmesini engellemeye yetmediğini görecekler. Bunu gördüklerinde yanı başlarında yükselmekte olan bir mücadele varsa eğer, biz, AKP'nin kamu emekçileri üzerinde kurduğu kağıttan kulenin ne de kolay yıkıldığına şahitlik edeceğiz.

Nasıl Mücadele Edeceğiz? Nasıl Kazanacağız?

Büyük bir itiraz ortaya konmazsa kamu emekçilerini başta 657'nin değiştirilmesi ile iş güvencesinin gaspı olmak üzere pek çok hak kaybı bekliyor. Kadrolaşmasından sürgününe, psikolojik baskısına, gericileşmeden ticarileşmeye zaten süren sorunlar da katmerlenecek. Bütün bunlara karşı mücadele edeceğiz ama nasıl?

Grev hakkıyla gerçek bir toplu sözleşme yapamamak bile sendikanın varlığı biz kamu emekçileri adına kendi başına bir kazanım. Neticesinde sendikalar en azından kendi içimizde birliği sağlamanın araçları, dayanışmamızın sinir merkezleri olarak iş görmeli. Ancak sendikalarımız uzunca süredir siyasi bir bürokrasinin yarattığı hantallık ve atıllıkla boğuşuyor. Sendikalar, sendika olma görevlerini yerine getirmekten çok birer sivil toplum kuruluşu gibi çalışıyorlar. Taban ile sendika arasında bu sebeple büyük bir açığı doğmuştur. Bu açığı kapatılmalıdır. Bunun en önemli iki aracı bir mücadele programına sahip olmak ve bu mücadele hattını en kuvvetli biçimde örmek için taban inisiyatiflerini yaratmaktır. Bu taban inisiyatifleri hem mücadeleyi sürükleyerek hantallaşmanın, etkisizleşmenin önüne geçecektir hem de bürokratikleşmenin yolunu tıkayacaktır.

Unutmayalım,

- **kamu emekçilerini bekleyen ekonomik-siyasi tehlikelerin ve de olanakların analiz edilmesi**
- **bir mücadele programının oluşturulması**
- **tabanda canlılık yaratacak platformların inşası**
- **üyeler ve emekçilerle sendikanın bağının güçlendirilmesi**
- **siyasi bürokrasinin grup çıkarlarını aşip sınıf mücadelesi adına tüm olanaklarını seferber eden sendikanın yaratılması**
- **ve bütün bu çabanın koordinasyonu örgütlü bir faaliyetle mümkündür.**

Kamu Emekçisinin Sesi bülteni KESK'te ve bağlı sendikalarda yönetimleri feodal beylikler halinde aralarında paylaşmış olan siyasi çizgilere bir yenisini daha eklemek için çıkmıyor. Kamu Emekçisinin Sesi bülteninin çıkış amacı, ihtiyaç duyulduğu üzere, sınıf mücadelesini sendikal faaliyetin merkezine yerleştiren tüm diri unsurları bir araya getirmektir. Hedefimiz sendikalarımızın yüzünü yeniden emekçilere, sınıfa döndürmektir. Böylelikle sendika içinde ve dışında mücadele etmek isteyen emekçileri kucaklamak mümkün olacaktır. Hükümete ve sermayeye karşı büyük bir mücadele hattı etrafında, en geniş emekçi kesimlerini kapsayan, hazırlıklı ve sonuç alıcı bir hareket inşa etmek zorundayız. Sendikalarımızı içinde sürüklendiği durumdan çıkarmanın tek gerçekçi yolu budur.

Kamu Emekçisinin Sesi bu tespitleri yapan, bu doğrultuda mücadeleye katılan kamu emekçileri tarafından hazırlanıyor. Kamu Emekçisinin Sesi bülteni aracılığıyla çeşitli alanlardan emekçiler dağınıklığı aşacak, mücadeleyi yükseltecek adımları atmak için güç ve enerji biriktiriyor.

Tüm kamu emekçilerine çağrımız yaklaşan fırtınada sendikalarımızın önemli bir araç olacağı bilinciyle bu örgütlerimize sahip çıkmaktır. Bilinçli ve planlı bir çabayla sendikalarımızı bürokrasinin elinden geri alabilir, onları mücadele örgütümüz olarak yeniden programlayabiliriz. Bunlar için eşgüdüm içinde hareket eden bir odak inşa etmemiz gerekiyor ki bu amacımıza ulaşabilelim, tek tek çabalarımız buhar olup gitmesin. Örgütlü duruş her zaman kazandırır. Yalnız ve çaresiz bir emekçinin kavgada kazanma şansı yoktur. Kamu Emekçisinin Sesi faaliyetlerine katılarak siz de sınıf mücadelesini yükseltme çabalarının aktif bir parçası olabilirsiniz.

Sınıf mücadelesi uğruna tüm imkanlarını seferber eden bir sendikal anlayışın oluşturulması için, sınıf için sendika!